

FIGUREN RONDOM KONINGIN WILHELMINA

Prinses Beatrix

Wie geschiedenis schrijft, houdt zich bezig met wat in vervolgen tijden de lotgevallen van land en volk waren, doch waagt zich liever niet aan toekomstvoorspelling. Zoo bezien, zou het niet mogelijk zijn, om in deze reeks een artikel te wijden aan onze Prinses Beatrix, die pas op 31 Januari 1938 geboren werd.

Immers over haar persoon is nog hoegenaamd niets te melden, dan alleen het feestgedruisch, dat zich rondom haar wieg deed hooren en vervolgens de plechtigheid van den Doop, die op 12 Mei plaats vond.

Maar wanneer we bij het licht der historie de kleine figuur van Beatrix bezien, is er waarlijk alle reden tot het schrijven van een artikel.

Daar is in de eerste plaats het verheugende feit, dat Gods goedheid het aan Hare Majesteit de Koningin schonk, dat Zij in het veertigste jaar Harer regeering het derde geslacht naast Zich zag ontluiken.

„De kroon der ouders zijn de kindskinderen,” zegt de Heilige Schrift, en dit woord werd in het jubileumjaar aan onze Koningin vervuld.

Ootmoedige dank zal het hart van onze Landsvrouw hebben vervuld bij het aanschouwen van dit nieuwe spruitje aan den ouden stam. Het is bekend, hoe sterk onze Koningin de hoop koesterde, dat Haar dynastie mocht blijven voortbestaan. En dan onder den roemruchten naam van Oranje-Nassau.

Dit bleek reeds dadelijk na haar huwelijk met Prins Hendrik, toen in een wet werd vastgelegd, dat de kinderen, die geboren zouden worden, vóór den naam van hun vader dien van Oranje-Nassau zouden dragen. En hetzelfde zag men bij het huwelijk van onze Prinses.

Voor onze Koningin is de geboorte van Prinses Beatrix dan ook een feit van buitengewoon rijke en diepe betekenis geweest en het zal Haar na de sombere jaren, die voorbij gingen en waarin de doodsklok tot twee maal moest worden geluid om het verscheiden van een lid van haar Huis, tot een rijken troost zijn geweest, dat thans het derde geslacht, naast haar troon, door God was geschonken.

Hierdoor toch heeft de toekomst der Oranje-dynastie en daardoor mede die van ons volk meer zekerheid gekregen. Al te lang was het bezit van het Huis van Oranje voor ons volk zulk een uiterst broos bezit geweest. Van 1890 tot 1909 was de dynastie nog slechts op één paar oogen gevestigd; van 1909 tot 1938 bestond ons Vorstenhuis slechts uit twee vorstinnen.

Die zorg is — Gode zij dank — goeddeels weggenomen door de geboorte van Prinses Beatrix. Er is thans weer nieuwe hoop, er is een stellige verwachting, dat het Oranjehuis tot in verre tijden zal blijven voortbestaan. Als bij intuïtie heeft ons volk dit gevoeld. Vandaar de geweldige spanning vóór en de schallende jubel, dadelijk ná de geboorte van de Prinses.

Terecht schreef een buitenlandsch blad in de eerste dagen van Februari: „De Nederlanders kunnen zich niet als zelfstandige natie denken zonder Oranje.”

Wij bezitten in het Huis van Oranje een bij uitstek nationaal koningshuis, dat gedragen wordt door het gansche volk, door alle rangen en standen. Oranje was in onze geschiedenis steeds synoniem met: vrijheid.

Voor de vrijheid van godsdienst en van geweten, maar evenzeer voor de vrijheid op andere terreinen des levens,

528

heeft de Eerste Oranje in vroeger eeuwen, met inzet van zijn leven, gestreden.

Nederland en Oranje zijn in den loop der eeuwen, onder de leiding Gods, zoo hécht aaneen gesmeed, dat een scheiding van die beiden, niet dan de meest noodlottige gevolgen met zich moest brengen. De geschiedenis levert enkele tragische bewijzen voor de waarheid van deze stelling.

Gedurende de veertig jaren, die verlopen zijn sinds onze Koningin te Amsterdam werd ingehuldigd, hebben Vorstin en Volk samen veel lief en leed doorleefd. Geen heerlijker bekroning was er voor dit veertigjarig tijdperk denkbaar, dan de geboorte van een Prinses.

„Mijne Heeren, dit is nu het Kind. Ik had gehoopt, dat het een jongen zou zijn, maar nu het een meisje is, ben ik niet minder gelukkig.” Met deze woorden toonde Prins Bernhard op 1 Februari de Prinses aan de heeren, die voor de inschrijving in den Burgerlijken Stand zouden zorgen.

Zoo is het ook met ons volk.

Het is niet minder gelukkig met Prinses Beatrix, dan het met een prins zou zijn geweest. En uit veler harten stijgt de bede op tot God, dat Hij dit vorstelijk kind onder Zijn heilige hoede moge nemen, het doe opgroeien tot eer van Zijn Naam en tot vreugde en heil van de Vorstelijke Familie en van het Nederlandsche volk, hier en in de tropen.

P. DE Z. J.Gz.

VACANTIEZEGEN IN EIGEN LAND

De vacantietid is er. Wat hebben wij allen, jong en oud, naar dien tijd uitgezien! Wat zijn er reeds maanden te voren plannen gemaakt, wat vlotte het werk de laatste weken vóór de begeerde datum voor ons aanbrak, soms slecht. Ons hoofd zat reeds vol met voorbereidingen en onze handen voerden uit wat de hersens uitdachten.

Rugtasch en tent kwamen te voorschijn. Rijwiel, motor, zeiljacht, kano en wat al meer, werden grondig nagezien en voor de zooveelste maal geprobeerd.

Heerlijk waren reeds die dagen van plannen maken en voorbereidingen treffen. We zouden ze niet graag missen. Ze hooren nu eenmaal bij de vakantie en deze wordt er niet alleen rijker, maar ook langer door.

Vacantie maar voor enkelen? Geen sprake van, want de vraag, die menigeen vóór de vakantie bezig houdt, om ook met bescheiden middelen van dien tijd te kunnen genieten, baart tegenwoordig niet meer zoo heel veel zorg.

Kan het geen reis tot over de landsgrenzen lijden, geen nood, ons eigen land is wel klein, maar gelukkig groot en rijk aan schoonheid op velerlei gebied en velen zoeken in het buitenland, wat in eigen land evengoed is te vinden. De middelen van vervoer zijn tegenwoordig zoo veelvuldig en billijk, dat het heusch geen schatten behoeft te kosten om daarvan te profiteren.

Naast de gerieflijke, snelle spoorwegen, staan het publiek de laatste jaren tallooze autobussen ter beschikking, welke het land in alle richtingen doorkruisen. In een land als het onze, vol van afwisseling, is het niet eens noodzakelijk, van snelle vervoermiddelen gebruik te maken, en duizenden landgenooten prefereren dan ook in de vakantie per rijwiel of te voet te gaan. Behalve dat dit reizen weinig kost, heeft het bovendien nog het voordeel, dat je de omgeving veel beter kunt opnemen en elk oogenblik den tocht naar verkiezing kunt onderbreken of wijzigen.

We hebben ons land de laatste twee jaren in alle richtingen doorkruist en zijn bij vernieuwing onder den indruk gekomen, niet alleen van de schoonheid en rijke afwisseling in het landschap, maar ook van de romantiek, die er nog voortleeft en de machtige bouwwerken zoowel te land als te water.